

Az új szlovák irodalom- tankönyvek tankönyvbí- rálati szempontrendszer

A XXI. századi digitális korszakban, napjaink technikai fejlődéséhez és az információs társadalom elvárásaihoz igazodva a tankönyvpiacra egyre nagyobb számban jelennek meg a digitális tankönyvek.

Az X, Y, Z generáció, azaz a hírnök-, ill. átmeneti nemzedék, amely kamasz- és ifjúkorában találkozott az internettel, majd az őket követő, már gyermekkorában az internettel ismerkedő Y nemzedék s az internet nélküli társadalmat nem is ismerő Z generáció szocializációs időszakában az internet pedagógiában való alkalmazása egyre gyakoribb. Mindinkább tért hódít a konnektivizmus, amely a hálózatelméletek és a web 2.0 szemléletének pedagógiában való alkalmazásáról szól.¹ George Siemens szerint ez a tudásszervezés új paradigmája, amely alapján kompetenciáinkat a kapcsolatok felépítésével szerezzük.²

Annak ellenére, hogy a változás a tankönyvvel, a tankönyv szerepével kapcsolatban folyamatos, a tankönyv a tanítás-tanulás folyamatában elsősorban didaktikai szempontból a legfontosabb taneszköz, amely mind a tanítást, mind a tanulást befolyásolhatja.³

A magyarországi szlovák nemzetiségi oktatás tekintetében megállapítható, hogy a változások a tankönyvpiacra, még napjainkban is, jelentős időbeni eltolódással jelennek meg. Míg a magyar nyelven oktató pedagógusok számos tankönyv közül válogathatnak, egyes nemzetiségi oktatási intézményekben oktató kollégáik – korszerű tankönyvek és digitális taneszközök hiányában – csak jelentős többletmunkával tudják a tanulóknál ugyanazt a tudásszintet elérni, mint a nem nemzetiségi oktatási intézményben tanítók, s a tankönyvellátás terén gyakran komoly nehézségekkel szembesülnek.

A magyarországi szlovák nemzetiségű állampolgárok számára országos szinten napjainkban két többcélú intézmény áll rendelkezésre. Az Országos Szlovák Önkormányzat fenntartásában működő Békéscsabai Szlovák Gimnázium, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium, amely két tanítási nyelvű intézményként definiálja önmagát, így a reál tantárgyak tanítási nyelve a magyar nyelv. A Budapesti Szlovák Tanítási Nyelvű Óvoda, Általános Iskola és Diákotthon Magyarország egyetlen szlovák tanítási nyelvű intézménye, ahol a reál, ill. humán tantárgyakra való tekintet

nélkül a tanítás nyelve – a lehetőségekhez mérten – szlovák, így a tankönyv-ellátási problémák az intézményben folyó munkát fokozottabban befolyásolják.

A nemzetiségi oktatás formái

A tankönyvellátással kapcsolatos problémák felvázolása érdekében nagy vonalakban ismerkedjünk meg a nemzetiségi oktatás formáival, amelynek jellemzői az 1920-as évekre vezethetők vissza.

Ebben az időszakban alakult ki a nemzetiségi iskolák három típusa:⁴

- kisebbségi tannyelvű,
- kétnyelvű,
- nyelvoktató.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter 1925. évi rendelete léptette életbe az „A”, „B” és „C” típusú kisebbségi tanítási nyelvű iskolák tanterveit:⁵

„A” típus: Kisebbségi tanítási nyelvű iskola, amelyben minden tantárgyat a kisebbség anyanyelvén tanítottak.

„B” típus: Vegyes, kisebbségi és magyar tanítási nyelvű iskola, amelyben a kisebbségi nyelven kívül a természeti és gazdasági ismereteket, a rajzot és kézimunkát anyanyelven, a magyar nyelvet, földrajzot, történelmet és a testgyakorlást magyarul, a számtant és az éneket anyanyelven és magyarul kellett tanítani.

„C” típus: Magyar tanítási nyelvű iskola, amelyben a kisebbségi nyelv rendes és kötelező tantárgy, az összes tárgy tanítási nyelve a magyar.

A nemzetiségi oktatásról szóló 1945. évi rendeletek a lényegében háromfokozatú rendszert a középső típus kiiktatásával kétlépcsősé alakították, ezáltal a korábbiaknál nagyobb súllyal került előtérbe a nemzetiségi tannyelvű iskolatípus.⁶

A magyarországi közoktatás rendszeréről szóló 1961. évi III. törvény 2. § értelmében:

- „(1) Az oktatás nyelve a magyar nyelv.
- (2) A nemzetiségekhez tartozó tanköteles gyermekek számára továbbra is lehetővé kell tenni, hogy anyanyelvükön részesüljenek oktatásban.”⁷

A minisztériumi rendelkezés értelmében a nemzetiségi tannyelvű általános és középiskolákat úgynevezett kétnyelvű, „B” típusú iskolákká alakították át. Így tulajdonképpen továbbra is „kétlépcsős” maradt a nemzetiségi oktatási rendszer, csak most már nem a nemzetiségi tannyelvű és nyelvoktató iskolákkal, hanem a kétnyelvű és nyelvoktató iskolákkal. Ettől kezdve a nemzetiségi tannyelvű terminológia a kétnyelvű iskola megnevezésére szolgált.⁸

A nemzetiségi tannyelvű oktatás fokozatos visszaállítására az oktatásról szóló 1985. évi I. törvény adott lehetőséget:

„7. § (1) Az óvodai nevelés és az iskolai nevelés-oktatás nyelve a magyar, valamint a Magyar Népköztársaságban beszélt minden nemzetiségi nyelv.”⁹

1989 őszén több mint 58 ezren részesültek nemzetiségi oktatásban-nevelésben Magyarországon. Ekkor a nemzetiségi tannyelvű, kétnyelvű és nyelvvoktató („A”, „B” és „C” típusú) nemzetiségi általános iskolákban tanulók létszáma 43 300 fő volt.¹⁰

Az 1990. évi LXV. számú önkormányzati törvény¹¹ a településeken élő nemzeti és etnikai kisebbségek jogainak biztosítását az önkormányzatok alapfeladatákként határozta meg. A jogi szabályozás ellenére a nemzetiségi oktatás résztvevőinek hátrányos helyzetén nem sikerült javítani. Ezt tükrözte Jakab Róbertné – szlovák nemzetiségű országgyűlési képviselő – parlamenti felszólalása is 1991. december 18-án a Parlament plenáris ülésén:

„Tisztelt Ház! Aki még nem hallott volna róla, azt ezennel tájékoztatom, hogy hazánkban nincs kiépített nemzetiségi iskolarendszer, fejlesztésre nincsen koncepció, ilyen munkálatok elvégzésére nincsen intézmény. Nincs koncepció a pedagógusok képzésére, továbbképzésére sem. Mi az, ami van? Tankönyvhány, taneszközhány. Az oktatási tárca bokros teendőit és súlyos gondjait ismerve nem várható el tőle, hogy gondoljon erre is. Ha azonban a költségvetés legalább minimális módon megteremténé az anyagi bázist, a hazai nemzetiségek értelmisége szuverén módon talán maga is képes lenne az elmondottakon dolgozni, a hiátusokat kitölteni. A feltételeket azonban biztosítani kell!”¹²

Az 1993. évi LXXIX. törvény a közoktatásról szintén biztosította az anyanyelven folyó oktatás lehetőségét. E törvény 3. számú melléklete a nemzetiségi oktatási intézmények tekintetében a csoportlétszámok kialakításánál pozitív diszkrimináció alkalmazását tette lehetővé, nevezetesen a nemzetiségi óvoda és iskola esetén az óvodai csoport, iskolai osztály átlagléttségét 50%-kal csökkenteni lehetett.¹³

A nemzeti és etnikai kisebbségekről alkotott 1993. évi LXXVII. törvény is igyekezett rendezni a nemzetiségi és kisebbségi oktatás kérdéseit. Ennek rendelkezései szerint nemzetiségi osztály vagy tanulói csoport indítása 8 szülő erre vonatkozó kérése esetén is lehetséges volt. Az állam magára vállalta a nemzetiségi oktatás többletköltségeit, a pedagógusok képzését, vendégtanárok meghívását, nemzetiségi iskolák és

csoportok felállítását és fenntartását s a szükséges eszközök, tankönyvek biztosítását.¹⁴

Az 1995-ben megjelent Nemzeti alaptanterv másfél oldalon tér ki a nemzeti és etnikai kisebbségek oktatásának sajátos elveire,¹⁵ s két év múlva a nemzeti, etnikai kisebbség óvodai nevelésének irányelve és a nemzeti, etnikai kisebbség iskolai oktatásának irányelve kiadásáról szóló 32/1997. (XI.5.) MKM rendelet is napvilágot látott.

Az utóbbi évek közoktatási folyamatait átfogóan az OECD ajánlására az először 1996-ban megjelentetett Jelentés a magyar közoktatásról 1995 című, azóta rendszeresen megjelenő értékelő, elemző könyv tartalmazza.

Az Európai Unióhoz való csatlakozás után a felzárkózás érdekében az oktatási rendszeren belül is válaszokat kellett keresni, illetve adni az egyre újabb kihívásokra, s mindenképpen bővíteni kellett a 21. századi igények kielégítésére alkalmas oktatási lehetőségeket is.

E folyamaton belül elkerülhetetlenné vált a szlovák nemzetiségi oktatás oktatási reformokhoz történő igazítása, hiszen Radó Péter vizsgálatai a magyarországi nemzeti és etnikai kisebbségek oktatásáról az 1997-es Jelentéshez írt háttér tanulmányában arra az állapotra engedtek következtetni, hogy:

„A közoktatási rendszerben a nyolcvanas–kilencvenes években zajló modernizációs kezdeményezések és kísérletek a kisebbségi oktatást lényegében elkerülték.”¹⁶

A Jelentés a magyar közoktatásról 2006 című kiadvány bevezetőjében Halász Gábor szerkesztő a következőképpen foglalja össze az utóbbi évek változásait:

„Az oktatás felértékelődése a közösségi politikában a 2000. év után gyorsult fel a ma is tartó ún. Lisszaboni Folyamatnak köszönhetően. Megerősödött az az új oktatáspolitikai és oktatásfejlesztési paradigma, amelyet az »egész életen át tartó tanulás« fogalmával jelölünk, és amely átalakította közoktatásban zajló tanulásról való gondolkodásunkat is.

Az emberi munkának és tanulásnak a globális tudásgazdaság világában történő átalakulása az Európai Unió országait arra készíteti, hogy átértelmezzék a tanulás céljait. A közös oktatáspolitikai középpontjába került a nyitott helyzetek kezelésére képes emberi cselekvőképesség. Ennek fejlesztése lett az egyik legfontosabb oktatáspolitikai célkitűzés, ami tantervi, értékelési és szabályozási változások sorozatát indította el.”¹⁷

Az eredményesség növelése érdekében az ezredfordulót követően tehát felgyorsult az oktatási rendszer egészét érintő reformfolyamat. Napjainkban a közoktatást érintő jogszabályváltozások nem érintik hátrányosan a

magyarországi nemzetiségeket. A nemzeti köznevelési törvény,¹⁸ valamint a nemzetiségi törvény¹⁹ értelmében nem csorbul a nemzetiségek anyanyelvi joga. Magyarország Alaptörvénye preambulumban rögzíti, hogy Magyarország becsüli az itt élő nemzetiségeket, a magyar politikai közösség részének és államalkotó tényezőnek ismeri el őket.²⁰

A jogi szabályozás tehát lehetőséget ad a Magyarországon honos 13 nemzetiség számára, hogy közösségi jogukat gyakorolva nemzetiségi iskolákat, osztályokat, tanulócsoportokat szervezhessenek, hogy anyanyelvű vagy anyanyelvi képzésben részesüljenek.

A kérdés azonban az, hogy vajon a szlovák nemzetiség a jelenlegi intézményrendszer mellett rendelkezik-e az oktatáshoz elengedhetetlenül szükséges személyi és tárgyi feltételekkel, mindenekelőtt azonban fennmaradását biztosító megfelelő tanulólétszámmal.

A magas színvonalú tannyelvű oktatás hatékonyságának legfontosabb pillére olyan pedagógusok képzése, akik képesek a szaktárgyakat is szlovák nyelven oktatni, s olyan, szlovák nyelven is hozzáférhető taneszközök biztosítása, amelyek hatékonyan segítik e pedagógusok oktató-nevelő munkáját.

A tankönyvek

Nos, e tekintetben a Budapesti Szlovák Tanítási Nyelvű Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Diákotthon bizonyos fokig hátrányos helyzetben van, miután évek óta nem megoldott egyes természettudományos tantárgyak (pl. számítástechnika, fizika) szlovák nyelven történő oktatása. Ennek akadálya egyrészt a szlovákul tudó szaktanárok, másrészt a szlovák nyelvű tankönyvek hiánya. A szükséges tankönyvek ugyanis szlovák nyelven nem hozzáférhetőek. Új tankönyvek megjelenése esetén a szlovák tankönyvek megjelenésére olykor évekig is várni kell. Ennek természetesen objektív okai is vannak, hiszen a fordítás, a lektorálás, a tankönyvbírálat, a hatósági eljárás lefolytatása igen időigényes tevékenység, s pénzügyi vonzatát tekintve a tankönyvek kiadása üzleti szempontból egyáltalán nem nyereséges vállalkozás, miután a kereslet országos szinten csupán egy intézményre korlátozódik.

A szlovák nyelvű tankönyvek egyébiránt a magyar nyelvű tankönyvekkel mindenben egyező tananyaggal és tartalommal bírnak, azok szó szerinti fordításai.

A szlovák irodalom és nyelvtankönyvek tekintetében ez természetszerűen nem értelmezhető. Ezek a tankönyvek ugyanolyan elbírálás alá esnek, mint a magyar tankönyvek, tehát a tan-

könyvvé nyilvánítási eljárás mind tartalmilag, mind formailag meg kell felelniük a jogszabályi előírásoknak.

A tankönyvvé nyilvánítási eljárást meghatározó főbb jogszabályok:

- A tankönyvpiac rendjéről szóló 2001. évi XXXVII. törvény
- A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény
- Az Oktatási Hivatalról szóló 307/2006. (XII. 23.) kormányrendelet
- 23/2004. (VIII. 27.) OM rendelet a tankönyvvé nyilvánítás, a tankönyvtámogatás, valamint az iskolai tankönyvellátás rendjéről
- 7/2010. (II. 11.) OKM rendelet A tankönyvvé nyilvánítás, a tankönyvtámogatás, valamint az iskolai tankönyvellátás rendjéről szóló 23/2004. (VIII. 27.) OM rendelet módosításáról

Amennyiben a tankönyvszerző kiadványa a hatósági eljárásnál megfelel, felkerül a hivatalos tankönyvjegyzékre, s az iskola megrendelheti azt.

Miután jelen cikk feladata a tankönyvbírálati szempontrendszer bemutatása, a tankönyvjegyzékre történő felvétellel kapcsolatos hatósági feladatokat nem kívánom részletezni.

A tankönyvbírálatot az Oktatási Hivatal által megbízott szakemberek végzik megadott szempontrendszer alapján. A szakértők tételes hibajegyzékkel ellátott, részletes szöveges értékelést készítenek az adott könyvről, s nyilatkoznak arról, hogy annak tankönyvvé nyilvánítását támogatják, avagy nem támogatják.

A tudományos-szakmai szakértő, a tantárgypedagógiai szakértő, a technológiai (könyvészet) szakértő véleményének bekérése után az Országos Kisebbségi Bizottság bevonásával dől el, hogy a könyv felkerülhet-e a tankönyvjegyzékre. Lehetőség van a könyv tankönyvvé nyilvánítására abban az esetben is, ha a szakértők azt feltétellel támogatják. Ebben az esetben azonban a megadott feltételek teljesülésekor a kiadó a könyvet ismételt bírálatra terjeszti fel.

2010 novemberében került sor dr. Kiss Szemán Róbert habilitált egyetemi docens, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar Szláv és Balti Filológiai Intézet Szláv Filológiai Tanszékének tanszékvezetője által megírt, a nemzetiségi gimnáziumok 12. évfolyamai számára a Nemzeti Tankönyvkiadó által elkészített szlovák irodalom könyv²¹ és a hozzá tartozó szöveggyűjtemény²² tantárgypedagógiai szempontú vizsgálatára, amelyet magam végeztem. A könyv bírálatát a Tantárgypedagógiai szakértői értékelőlap alapján, az általános etikai követelmények, valamint a szakmai kritériumok figyelembevételével történt.

A szakmai szempontú vizsgálat a hatályos jogszabályoknak való megfeleltetés mellett főként az ismeretek megértésére, tanulására és az ismeretek alkalmazását biztosító műveletek tanulására fókuszált.

A tankönyvbírálati szempontrendszer

A következőkben a Tantárgy-pedagógiai szakértői értékelőlapon megadott kritériumokat, az azokhoz kapcsolódó alpontok feltüntetésével mutatom be. Az egyes alpontok kifejtésekor, azok könnyebb értelmezése érdekében a teljesség igénye nélkül zárójelben utalok egyes oda tartozó konkrétumokra is.

Általános etikai követelmények

A tankönyv (összhangban van az általános emberi normákkal, értékekkel, a humanizmus általános követelményeivel, mentes a politikai állásfoglalástól, a gyűlölet keltésére alkalmas, a nemzeti, etnikai kisebbségre, vallási közösségekre nézve sértő tartalmaktól...)

1. Jogszabályi, tartalmi kritériumok

- 1.1. A tananyag kiválasztása megfelel a jogszabályokban (kiemelten: NAT, a kiadó által megadott kerettanterv / kerettantervek, érettségi vizsgakövetelmények) előírtaknak (követelményrendszer, időkeret...)
- 1.2. A könyv tartalmazza az új szakszavak szószedetét, alapfokú oktatás esetén azok rövid értelmezését

2. Szakmai kritériumok

2. 1. Az ismeretek megértése, tanulása
 - 2.1.1. Az ismeretanyag tartalma (felkelti a tanuló érdeklődését a tanulás iránt, a tananyagválogatás, rendszerezés szempontjai, a feldolgozás módszerei, tudományos fogalmak, elméletek, összefüggések bonyolultsága...)
 - 2.1.2. Az ismeretanyag mennyisége (az ismeretelemek összhangja – idő, teljesítőképesség, követelmények...)
 - 2.1.3. A tartalom strukturáltsága (tartalomjegyzék, fejezetek, leckék, alapszövegek, magyarázó szövegek terjedelme, összefoglalás...)
 - 2.1.4. Az alkotóelemek strukturáltsága (címrendszer, tipográfia...)
 - 2.1.5. Az ismeretanyag kifejtettsége (új ismeretek, kulcsfogalmak, szakszavak, alapösszefüggések magyarázata, értelmezése...)
 - 2.1.6. A fogalmak bemutatása, fejlesztése (fogalomtár (kislexikon) pontos, szakszerű...)
 - 2.1.7. A szövegezés általános minősége (fogalmazás, tagoltság)

2.1.8. A szöveg alkalmazkodása az adott korosztály tipikus fejlettségi szintjéhez (szövegtípusok [elbeszélő, leíró, elemző, értekező], mennyisége és aránya)

2.1.9. A megértést szolgáló didaktikai eszközök (idézetek, hivatkozások pontosak, idegen szavak és nevek kiejtése, kérdések, feladatok – lényeglátás...)

2.1.10. A megértést segítő ábra- és képanyag

2.1.11. A tanulók előzetes tudásához való alkalmazkodást segítő eszközök (előzetes ismeretek aktivizálása, differenciálás...)

2. 2. Az ismeretek alkalmazását biztosító műveletek tanulása

2.2.1. A készségek, képességek fejlesztésére szolgáló eszközök: tevékenykedtetés – feladatok, utasítások, képességfejlesztés

2.2.2. Az ismeretek és a képességek integrált fejlesztését biztosító eszközök: ismeretszerzési képességek fejlesztése

2.2.3. A fogalmak alkalmazásának feltételei (halmazba sorolást és a definíciók alkalmazását igénylő feladatok)

2.2.4. Az ismeretelemek ismeretté, az ismeretek ismeretrendszerre fejlesztésének feltételei (lehetőség, segítség az új ismeretek rendszeres átismétlésére, összefoglalására...)

2.2.5. A tanultak mindennapi életben történő alkalmazásához segítséget adó eszközök (a tanult ismeretek és képességek életszerű helyzetekben történő alkalmazása, életpasztorátok mozgósítása...)

2.3. Problémák, problémahelyzetek elemzése és a problémamegoldás tanulása (a problémamegoldás tanulását segítő eszközök: vitás kérdések, valós problémahelyzetek – érvelés, bizonyítás, cáfolás, következtetés...)

2. 4. A tanulás módszereinek tanulása

2.4.1. Az adott korosztály tipikus fejlettségi szintjének figyelembe vétele a tanulás megtervezésében (a tanuló élettani (fiziológiai) és fejlődés-lélektani fejlettségi szintjének megfelelő tanulási módszerek...)

2.4.2. A tanulás megtervezését és értékelését segítő eszközök: önálló tanulás, értékelés (lehetőség többféle tanulási módszer elsajátítására, összefoglaló kérdések, a tanultak legfontosabb elemeinek utólagos áttekintése...)

2.4.3. A tanulási motívumok fejlesztését szolgáló megoldások: ösztönzés

2.4.4. A tanulási képességek fejlesztését szolgáló eszközök (tájékoztató apparátus – név- és tárgymutató, fogalomtár, kislexikon, irodalomjegyzék...)

2.4.5. A személyes reflektálásra ösztönző eszkö-

zők (önálló kérdések megfogalmazására, az új ismeretekre való reflektálásra ösztönzés...)

2. 5. Gondolkodási eljárások tanulása

2.5.1. A gondolkodási képességek fejlesztését segítő eszközök (rendszerező és a kombinatív képességek fejlesztése, kritikai gondolkodás fejlesztése...)

2.5.2. Gondolkodási eljárások tanulását segítő eszközök (az ismeretanyag megértését segítő alapelvek, modellek, összefüggések és szabályszerűségek megismerése...)

2. 6. Szociális viszonyulások, magatartásformák tanulása

2.6.1. Értékek közvetítése

2.6.2. Szociális képességek fejlesztését segítő eszközök

2.6.3. Énkép fejlesztését segítő eszközök

2. 7. Nemzeti, etnikai, vallási közösség szerepe

2.7.1. Előítéletmentesség (nem közvetít hamis előítéleteket és sztereotípiákat...)

2. 8. Nyelvhelyesség és helyesírás

2.8.1. Nyelvhelyesség (helyesírási normák betartása, változatos szókincs...)

2.8.2. Helyesírás

2. 9. A tankönyv nagyobb rendszer (sorozat, tankönyvcsalád) részét képezi-e (kapcsolódó tankönyvek és tananyagok)

A könyv fenti kritériumrendszer alapján került értékelésre, az egyes szempontoknál megadott maximálisan elérhető pontszámokhoz viszonyítva, a szakértő szöveges értékelésével kiegészítve. Az összesítő táblázat tartalmazta a megadott szempontokat, a maximálisan elérhető és az elért pontszámokat, valamint az eredmény százalékos kimutatását is, ami a tankönyv vé nyilvánítási eljárás során és a könyv tankönyvlistára történő felvétele kapcsán megkönynyíthette az Országos Kisebbségi Bizottság döntését is.

A szlovák irodalomtankönyv

Kiss Szemán Róbert irodalomtankönyvét az a tankönyvbírálat idején hatályos jogszabályok, előírások és követelmények tükrében, a szakmai szempontok alapján mutatom be.

A nemzetiségi gimnáziumok 12. évfolyamai számára elkészített tankönyv (az ahhoz kapcsolódó szöveggyűjteménnyel együtt) három fejezetre osztva tárgyalja az előírt tananyagot:

I. A szlovák irodalom 1918–1945 között,

II. A szlovák irodalom 1945–1989 között,

III. A magyarországi szlovák irodalom.

A tananyag kiválasztása az előírt jogszabályokhoz igazodik, A 28/2000 (IX. 21.) OM rendelet a kerettantervek kiadásáról, bevezetéséről és alkalmazásáról, valamint a 40/2002. (V. 24.) OM rendelet az érettségi vizsga részletes követelményeiről előírja egyes konkrét művek ismeretét, amit a szerző a tananyag összeállításánál teljes mértékben figyelembe vett. A tananyag mennyisége és tartalma tantárgy-pedagógiai szempontból korrekt, a szakmai kritériumoknak megfelel. Elsajátítása a megadott időkeretben elvégezhető.

A tankönyvben szereplő szakszavak, szakkifejezések mennyisége és nehézségi szintje megfelel a tanulási céloknak. A kiadvány külön szószerkesztésben (171–180. o.) tartalmazza az idegen szavak abc-rendbe szedett felsorolását, és azok rövid értelmezését. A szükséges helyeken az idegen szavak, kifejezések, ill. nevek után zárójelben a szerző a helyes kiejtésre is utal.

A tananyag feldolgozásánál megfelelően váltakozik a tankönyvi közlés, magyarázat, bemutatás, munkáltatás és önellenőrzés módszere.

A tankönyvben található tudományos fogalmak, elméletek, összefüggések bonyolultsága összhangban van a tanulók előzetes ismereteivel, gondolkodási és tanulási képességeivel, valamint a tantervi követelményekkel.

A tankönyv tartalma segít felkelteni a diákok érdeklődését a tanulás iránt, a tanulók életvilágából vett vagy életvilágával kapcsolatba hozható példákkal segíti a tanulást.

A szerző bemutatja a tananyag-válogatás, rendszerezés szempontjait és a feldolgozás módszereit is.

A tankönyvben található tudományos fogalmak, elméletek, összefüggések bonyolultsága összhangban van a tantervi követelményekkel és a tanulók előzetes ismereteivel, gondolkodási és tanulási képességeivel.

Az ismeretelemek mennyisége összhangban van a rendelkezésre álló idővel, a korosztály teljesítőképeségével, tipikus fejlettségi szintjével és az érettségi vizsgakövetelményekkel. A nevek, fogalmak, adatok mennyisége az adott korosztály szellemi kapacitásához igazodik, aránya megfelelő, elősegíti az érettségi vizsgára való felkészülést.

A tankönyv nyelvezete megfelel a tanulók fejlettségi szintjének, a szókincs változatos, a magyarázatok, leírások, utasítások az érthetőség szempontjából szintén megfelelnek az elvárásoknak. A szakszavak mennyisége összhangban van a tanulók tanulási képességeivel, egyes feladatok kifejezetten a szövegértési kompetenciák fejlesztésére irányulnak.

A kiadvány gerincét adott életművek bemutatása alkotja az életút jelentős tényeinek kiemelésével, kultúrtörténeti összefüggések tükrében,

adott művek korba, korszakba helyezésével, világirodalmi, ill. szlovák–magyar kontextusba helyezéssel, interdiszciplináris megközelítésben. Figyelemre méltó a hagyományos irodalomtörténeti áttekintéssel párhuzamosan megjelenő új szemléletmód, főképp az irodalomelmélet tanítása a magyarországi szlovák irodalom vagy akár az ún. „kényes kérdések” bemutatása során.

Az egyes leckék ismeretanyaga koncentrikusan bővül, a fejezetek és a leckék hossza egymással arányos.

A tankönyv tartalmának rendező elvei, a tartalomjegyzék címrendszere, a tankönyvben használt piktogramok magyarázata a tanulók számára könnyen megérthető, annak ellenére is, hogy a tankönyv nem tartalmaz a tanulónak szóló bevezetőt. A tartalomjegyzék színiemlésekkel és a betűméretek váltakozásával segíti a pontos eligazodást a tankönyvben.

Miután a tankönyvhöz szöveggyűjtemény is kapcsolódik, egyes leckéknél utalás történik a szöveggyűjteményben található szemelvényekre.

A tartalomjegyzék címei, tagolása és formai kialakítása megkönnyíti a tanulók számára a tankönyv használatát. Az egyes fejezetek, alfejezetek tartalmát és oldalszámát sorszámozás, ill. barna színiemlések is elősegíti. A szerzők nyomtatott nagybetűvel vannak kiemelve.

A tipográfiai megoldások szintén segítséget nyújtanak a különböző tankönyvi részek és feladattípusok közötti eligazodásban. Említésre érdemes a színiemlék következetes használata: feladatok – sárga, dokumentumok – zöld, megjegyzendők – rózsaszín háttérszínekkel való kiemelés. A piktogramok használata szintén következetes és pontos. A képaláírások egy kivétellel mindenhol szerepelnek.

A tankönyvben az ismeretanyag kifejtettsége alapos és pontos. A szerző az új ismeretek átadásánál épít a tanulók előzetes ismereteire, megfelelő történelmi háttérbe ágyazva interdiszciplináris megközelítéssel közvetíti az elsajátítandó tananyagot. A szerzők kiválasztása és az egyes művek ismertetése a kerettantervvel és az érettségi vizsga követelményeivel is összhangban van.

A tankönyv kiemeli azokat a kulcsfogalmakat, amelyek elsajátítása és megértése különösen fontos. A kiadó a dőlt és a vastag betűs kiemelés alkalmazását tartotta megfelelőnek.

A tankönyv a szakszavakat, az idegen szavakat, archaikus szavakat a tanulók számára is érthető módon értelmezi és magyarázza.

A tudományos kifejezések, fogalmak a 12. évfolyamos tanulók számára megfelelő módon kerülnek bevezetésre, értelmezésre, azok elsajátítását és megértését a tankönyv többféle módon is elősegíti.

A tankönyvszövegek, illusztrációk és a feladatok is segítik a tanulói kulcskompetenciák fej-

lesztését, szélesítik a tanulók látókörét, ismereteiket tágabb kontextusba helyezik, egyes problémaköröket többféle megközelítésből tárgyalnak.

A fogalomtár szakszerű, a definíciók pontosak.

A tankönyv didaktikai apparátusa megfelel a követelményeknek, kellően szemlélteti és magyarázza a tananyagot, szakmódszertani kultúrája változatos. Az új ismeretek lényegének megértését, rendszerezését és rögzítését érdekes feladatok segítik.

A megértést segítő ábra- és képanyag tartalmi és műfaji szempontból is változatos. A szerzők portréi mellett számos pluszinformációval bíró karikatúra, korabeli plakát, akvarell, életkép, fénykép stb. színesíti a tankönyvet, elősegítve az információk feldolgozását, a problémamegértést és a tananyag könnyebb elsajátítását.

A tankönyv feladatai alkalmasak a tevékenykedtetésre, a tanulókat önálló ismeretszerzésre ösztönzik. A feladatok leírása világos, az utasítások egyértelműek és pontosak. A feladatok nehézségi foka összhangban van a tantervi és az érettségi követelményekkel. A feladatanyag megfeleltetése a tantervi követelményeknek a diákok számára a tankönyvből közvetetten, analóg módon nyújt tájékoztatást.

A fejlesztő eszköztár igen gazdag, elősegíti a tanulói kulcskompetenciák fejlesztését, egyben alkalmas a tanulók differenciált oktatására is. A tantárgyspecifikus készségek és képességek fejlesztésénél kellő hangsúly helyeződik az anyanyelvi, ill. idegen nyelvi önkifejezést elősegítő kommunikációra, a különféle beszédműfajok kommunikációs technikáinak alkalmazására, s a szlovák nyelvű írásbeliség normáihoz alkalmazkodó szövegalkotás elsajátítására. A tanulási képesség fejlesztése felkészíti a tanulókat az irodalmi műveltséghez tartozó ismeretek elsajátítására, az olvasott művek történeti-kulturális horizontjának felfogására s ennek révén az összefüggésekben való gondolkodás fejlesztésére. Mindezek elősegítik a hatékony, önálló tanulást, mindemellett növelik kezdeményezőképességüket, erősítik kifejezőképességüket, valamint megalapozzák esztétikai és művészeti tudatosságukat is.

Az ismeretek és képességek integrált fejlesztését biztosító eszköztár igen gazdag és változatos. A különböző feladattípusok között – a teljesség igénye nélkül – szerepel:

1. szépirodalmi szöveg értelmezése, elemzése, értékelése,
2. szövegértésen alapuló forráselemzés,
3. egyes irodalmi művek összevetése adott szempontrendszer alapján – különös tekintettel a szlovák–magyar párhuzamokra,

4. nem irodalmi szöveg értelmezése,
5. lényeglátás, rendszerező-képesség fejlesztése,
6. információfeldolgozás,
7. személyes állásfoglalás kialakítása,
8. érvelő típusú szövegek létrehozása,
9. elektronikus információforrások ismerete (internethasználatra való ösztönzés),
10. könyvtárhasználatra, kutatómunkára serkentő feladatok,
11. műalkotások keltette hangulat, élmény kifejezése,
12. önálló problémakezelést elősegítő feladatok,
13. interdiszciplináris vonatkozások (történelem, művészettörténet, filmművészet, festészet, zene...) stb.

A felsorolt példák alapján is megállapítható, hogy a feladatok az új ismeretek rögzítésén és elmélyítésén túl az elsajátított kompetenciák gyakorlatban történő alkalmazására is alkalmasak. Egy-egy témakör több szempontból történő megközelítése elősegíti a különböző forrásokból megszerzett tudáselemek rendszerezésének képességgé válását.

A hatékony és tartós ismeretszerzésnek elengedhetetlen része az anyag minél alaposabb feldolgozása, ezért napjainkban hangsúlyossá vált a tanulás módszereinek tanulása. A szerző figyelembe veszi a 12. osztályos tanulók élettani és pszichológiai fejlettségi szintjét a tanulás megtervezésében. Tekintettel van a diákok teljesítő-képességére és terhelhetőségi szintjére, amit a tankönyvi feladatok nehézségi foka is jelez.

A tankönyv belső tartalmi tagolása, a benne található információk feldolgozásának módja hatékony tanulási stratégiákat és módszereket közvetít használói számára. A reprodukív tanulás helyett az értő tanulásra helyezi a hangsúlyt, a tananyag eredeti információi mellett új ismeretek, összefüggések előteremtésére törekszik. A tananyag rendszerezését és az önellenőrzést segíthetné az egyes fejezetek végén az összefoglalás, a főbb fejezeteket lezáró ismétlő és összefoglaló kérdések, a tanultak utólagos akár vázlatserű áttekintése. A tankönyv ilyen irányú kibővítése nagy segítséget jelentene használói számára a rendszerezés, önellenőrzés, önértékelés tekintetében.

Dicséretesek a tanulási motívumok fejlesztését szolgáló megoldások, mivel a tankönyv a leckék feldolgozása során élményszerű tanulásra nyújt lehetőséget. A tananyaghoz kapcsolódó feladatok, érdekességek, dokumentumok, újságcikkek, térképek, korrajzok stb. felkeltik a tanulókat érdeklődésüket egyes témák iránt, ismereteik gyarapítására ösztönöznék.

Carl Rogers a *Tanulás szabadsága* című művében írja, hogy „A világ minden tanári szobájá-

nak falára nagy betűkkel kiírnám: Ne tanítsd, serkentsd a tanulást!”²³ Úgy gondolom, a szerző könyve ebben a szellemben íródott, a tanulási képességek fejlesztését szolgáló eszköztára igen gazdag. A tanulók ismereteik gyarapítása során aktív szerepet játszanak, változatos tevékenységformák segítségével serkentik teljesítményük javulását.

A tankönyv használata során az információkezelés minden fázisa: információgyűjtés, információfeldolgozás, információalkalmazás, ill. felhasználás alapképességgé válik.

A tananyag-elsajátítást a magyarázatokon kívül segítő ábrák, térképek, illusztrációk stb. segítik, s a hozzájuk kapcsolódó feladatok megoldása során megtanulhatják a tanulók, hogyan lehet több oldalnyi információt egyetlen jól áttekinthető vázlatba tömöríteni, illetve, hogyan lehet a grafikus ábrákba, térképekbe, plakátokba stb. tömörített információt „megfejtetni”: értelmes, összefüggő kerek mondatokba, logikusan felépített szövegbe rendezni. Az esszéírásra és az önálló referátumok megírására utaló feladatok megoldása során megtanulhatják, hogyan lehet ismereteiket írásban is, megnyerő módon, logikus rendszerbe szedve kommunikálni.

A tankönyv önálló gondolkodásra ösztönöz.

A gondolkodás elválaszthatatlan a tanulástól, hiszen a tanulás során a diák az ismeretek elsajátításán túl az ismeretek elsajátításához és az azok alkalmazásához szükséges értelmi műveleteket is megtanulja. A tankönyv főképp az analízis, szintézis, absztrahálás, általánosítás és összehasonlítás gondolati műveleteit fejleszti.

A gondolkodásra tanításnál kiemelt jelentőséget kell tulajdonítani a feladatok megválasztásának, hiszen némelyek megoldása csak motorikus tevékenységet igényel, míg mások inkább mentális vagy gondolati tevékenységet. Utóbbiakra, mint pl. az analógiák vagy az osztályozás, találhatók példák a tankönyvben.

A szerző a mélyreható tanulási stratégiát preferálja, amelyre jellemző, hogy a dolgok megértésére, az összefüggések megragadására törekszik, miközben az új ismeretek régiekhez való kapcsolása, széles áttekintés, következtetések levonása, rendszerszemlélet játszik domináns szerepet.

A tankönyv megfelelő mennyiségű példát tartalmaz az ismeretek elsajátításához.

Kiss Szemán Róbert tankönyvének segítségével fejleszthetők a tanulók szociális képességei. Segítséget kaphatnak a társadalomban és az emberi kapcsolatokban való eligazodásban, egyes szépirodalmi alkotásokon keresztül követendő példák vagy téves választások következményeinek bemutatására, a feladatok kapcsán problémás helyzetek

közös megbeszélésére, elemzésére, jellemrajzok készítésére stb. is lehetőség nyílik.

A csoportosan megoldható feladatok lehetőséget nyújtanak a vitakultúra fejlesztésére, az érvelési technikák gyakoroltatására vagy egyszerűen a közösségépítésre.

A kiadvány egy tankönyvsorozat és tankönyvcsalád utolsó tagja, amely a megelőző kötetekhez szorosan illeszkedik, a szerző korábbi, a nemzetiségi gimnáziumok 9., 10., és 11. osztálya számára kidolgozott tankönyveinek méltó folytatása.

Amint azt már a korábbiakban említettem, a tankönyvhöz szöveggyűjtemény is kapcsolódik, amely a tankönyvvel mind vertikálisan, mind horizontálisan egységes szemléletű és szerkezetű. A szöveggyűjteményben szereplő szemelvények kiválasztása szintén a szerző igényességét tükrözi.

A tankönyvbírálati kritériumok változása

Kiss Szemán Róbert és a Nemzeti Tankönyvkiadó a tankönyvek megjelentetésével régóta tántorgó úrt töltött be a tankönyvpiacon, jelentősen megkönnyítve ezzel a szlovák nemzetiségi iskolák pedagógusainak és tanulóinak munkáját.

Semmiképpen sem szabad azonban figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy a szerző korábban napvilágot látott tankönyvei más tankönyvbírálati szempontrendszer alapján kerültek kiadásra.

Ezeket az összehasonlítás megkönnyítése érdekében az alábbi táblázatba foglalva mutatom be. (Forrás: OM. 2006)

A szempontrendszer változása a tankönyvek értékét nem csökkentti, mivel a rendszerváltozást követően a gimnáziumokban folyó munkát még hosszú ideig a szlovák irodalomtankönyvek hiánya jellemezte.

Kiss Szemán Róbert tankönyvei jelentős időeltolódással jelentek meg. A gimnáziumok 9. osztályosai számára készült tankönyv 2000-ben, a 10. osztályosok számára készült 2006-ban jelent meg, a 11. osztályosoknak szóló tankönyv pedig 2007-ben került használatba. A tankönyvsorozat utolsó tagjának 2011-es megjelenésével a szlovák irodalom tanításához az alapvetően szükséges taneszközök már biztosítottak lettek.

Érdeemes elgondolkodni azon, hogy ez milyen időintervallumban valósult meg, s ez a szlovák irodalmat tanító középiskolai tanárok számára – a közoktatást érintő egyéb változások nyomán követése mellett – a jelzett időszakban mekkora többletmunkát jelentett.

Fentiek részben rávilágítanak arra a szomorú tényre, hogy a magyar oktatási rendszer szerves részét képező szlovák nemzetiségi középiskolai intézmények tárgyi feltételeinek javítása elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy hátrányos helyzetüket

leküzdve ezek az intézmények is megfelelhessenek a XXI. századi digitális társadalom elvárásainak, s a jövőt tekintve más oktatási intézményekhez hasonló feltételekkel vehessenek részt az oktatási intézmények közötti versenyben.

Az ilyen irányú változások bizonyára motiváló erőként hatnának a Z generáció szlovák nemzetiséghez tartozó ifjúsága számára, még abban az esetben is, ha az e nemzedékhez tartozók többsége felmenői nyelvét már nem tekinti anyanyelvének.

Felhasznált irodalom:

Drahos Ágoston – Kovács Péter 1991. A magyarországi nemzetiségek oktatásügye 1945–1990. *Regio* 1991, 2.

Fehér István 1993. *Az utolsó percben. Magyarország nemzetiségei 1945–1990*. Budapest: Kossuth Könyvkiadó.

Föglein Gizella 2004. Nemzetiségi oktatás Magyarországon a koalíciós években (1945–1948). *Új Pedagógiai Szemle* 2004. április–május <http://epa.oszk.hu/00000/00035/00081/2004-04-mk-Foglein-Nemzetisegi.html>

Halász Gábor 2006. A magyar közoktatás 2002 és 2006 között. In: *Jelentés a magyar közoktatásról 2006* / <http://www.oki.hu/>

Kulcsár Zsolt 2008. *XYZ generáció és a 4 tanuláselmélet*. <http://bit.ly/HflzWZ>

M. Nádasdy Mária 2011. A tankönyvek szerepe a tanítás-tanulás folyamatában. *Oktatás – Informatika* 2011/3–4, 26–32.

Radó Péter 1998. A nemzeti és etnikai kisebbségek oktatása. In: Halász Gábor, Lannert Judit szerk. *Jelentés a magyar közoktatásról 1997*. Jelentés a magyar közoktatásról 1997 háttér-tanulmányai. www.oki.hu

Rogers, Carl 2000. *A tanulás szabadsága*. Budapest: Edge Kiadó.

Siemens, George 2005. *Connectivism: A Learning Theory for the Digital Age. Instructional Technology and Distance Learning*, January 2005.

Jegyzetek

¹ Kulcsár Zsolt (2008): *XYZ generáció és a 4 tanuláselmélet*. <http://bit.ly/HflzWZ>

² George Siemens (2005): *Connectivism: A Learning Theory for the Digital Age. Instructional Technology and Distance Learning*, January 2005.

³ M. Nádasdy Mária (2011): *A tankönyvek szerepe a tanítás-tanulás folyamatában. Oktatás-Informatika* 3–4. 26–32.

⁴ Drahos Ágoston (1993): *Nemzetiségi oktatásunk optimális iskolatípusai. Új Pedagógiai Szemle*. 4. 69–75.

⁵ A vallás és közoktatásügyi miniszter 628000/1925. VIII/a. rendelete.

1. Táblázat

Régi tankönyvbírálati szempontrendszer	Új tankönyvbírálati szempontrendszer
1. A tankönyv nagyobb rendszer (sorozat, tankönyvcsalád) részét képezi-e, kapcsolódó tankönyvek és tananyagok.	A tankönyv nagyobb rendszer (sorozat, tankönyvcsalád) részét képezi-e, kapcsolódó tankönyvek és tananyagok.
2. Nyelvhelyessége és helyesírása.	Nyelvhelyesség és helyesírás.
3. A tanulók fejlettségi szintjének, életkori sajátosságainak megfelelés.	Az ismeretek megértése, tanulása.
4. A szakmai tartalom didaktikai felépítése.	Az ismeretek alkalmazását biztosító műveletek tanulása.
5. A tankönyv fejlesztő eszköztára.	Problémák, probléma helyzetek elemzése és megoldásuk alkalmazása.
6. A módszertani (tanulásmetodikai) megoldásai.	A tanulás módszereinek tanulása.
7. Szókincse, magyarázatainak gazdagsága, érthetősége.	Gondolkodási eljárások tanulása.
8. Stílusa, szövegtípusai.	Szociális viszonyulások, magatartásformák tanulása.
9. Az ábrák jellege, informatív szerepe szöveg és kép összhangja.	Nemzeti, etnikai, vallási kisebbség szerepe.
10. Esztétikuma.	

⁶ Bővebben Föglein Gizella (2004): Nemzetiségi oktatás Magyarországon a koalíciós években (1945–1948). Új Pedagógiai Szemle 2004. április–május <http://epa.oszk.hu/00000/00035/00081/2004-04-mk-Foglein-Nemzetisegi.html>

⁷ 1961. évi III. törvény a Magyar Népköztársaság oktatási rendszeréről.

⁸ Fehér István (1993): Az utolsó percben. Magyarország nemzetiségei 1945–1990. Kossuth Könyvkiadó, Budapest. 186. o.

⁹ 1985. évi I. törvény az oktatásról. Művelődési Közlöny, 1985. 20.

¹⁰ Drahos Ágoston–Kovács Péter (1991): A magyarországi nemzetiségek oktatásügye 1945–1990. Regio, 1991. 2. 178. o.

¹¹ 1990. évi LXV. törvény a helyi önkormányzatokról. Magyar Közlöny 1990. VIII. 14.

¹² Jakab Róbertné: Szavak értünk és rólunk. Budapest, 1995.

¹³ 1993. évi LXXIX. törvény a közoktatásról. Magyar Közlöny 1993. augusztus 03.

¹⁴ 1993. évi LXXVII. törvény a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól. Magyar Közlöny 1993. július 22.

¹⁵ 130/1995. (X. 26.) Korm. rendelet a Nemzeti alaptanterv kiadásáról.

¹⁶ Radó Péter (1998): A nemzeti és etnikai kisebbségek oktatása. In: Halász Gábor, Lannert Judit szerk. (1998): Jelentés a magyar közoktatásról. 1997. Jelentés a magyar közoktatásról 1997 háttér tanulmányai. www.oki.hu

¹⁷ Halász Gábor (2006): A magyar közoktatás 2002 és 2006 között. Budapest, / In: Jelentés a magyar közoktatásról 2006./ <http://www.oki.hu/>

¹⁸ 2011. évi CX. törvény A nemzeti köznevelésről. Magyar Közlöny 2011. évi 162. szám

¹⁹ 2011. évi CLXXIX. törvény a nemzetiségek jogairól. 2011. évi 154. szám

²⁰ Magyarország Alaptörvénye. Magyar Közlöny 2011. április 25.

²¹ Kiss Szemán Róbert 2011. Slovenská literatúra pre 12. ročník Nemzeti Tankönyvkiadó.

²² Kiss Szemán Róbert 2011. Antológia slovenskej literatúry pre 12. ročník gymnázia. Nemzeti Tankönyvkiadó.

²³ Carl R. Rogers 2000. A tanulás szabadsága. Budapest: Edge Kiadó.

Megjelent: Ruda Gábor – Szabó Mihály Gizella szerk. 2013. *Nemzetkép és identitás a nemzetiségi iskolák tankönyveiben. Közép-európai példák: Magyarország és Szlovákia / Obraz národa a identita v učebniciach pre národnostné školy. Príklady zo strednej Európy: Maďarsko a Slovensko.* Pilisvörösvár – Dunaszerdahely – Komárom – Nyitra – Esztergom: Muravidék Baráti Kör Kulturális Egyesület – GRAMMA Egyesület – Nyitrai Konstantín Filozófus Egyetem Közép-európai Tanulmányok Kara – Pázmány Péter Katolikus Egyetem Vitéz János Kar – Selye János Egyetem. 132–145.